

In Euangelia Enarrationes.

283

A tinxit. Nam tota naturæ humanæ massa in primis parentibus cicta de paradiso fuerat, & ex illo tempore clausa illi erat celestis ianua. Sed huius naturæ particeps fieri clementer dignatus est dominus, & per hanc totius humani generis causam, ut verus aduocatus perorare. Hinc est, quod nunc baptizatus, mox cepit orare. Nā sicut pro nobis est baptizatus, sic & pro nobis orauit, quia noster est pōtēfex, ac pro nobis humanitati suæ cœli quod vidimus toti massæ generis humani clausum erat, aperuit, & per eā cūctis hominibus qui mēbra eius effecti fuerint. Sequitur: Et descendit spiritus sanctus corporali specie sicut columba in ipsum. Recte spiritus sanctus in specie corporali descendit, quia filius assumēdo corporis veritatē, iam descendit. Recte & sicut colūba in eū spiritus descendit, ut eius mansuetudinē nobis intimaret. Ipse enim, iudex est generis humani. Sed quis eius ferret iustitiā, si prius quān nos per mansuetudinem

B colligeret, culpas nostras per zelum rectitudinis examinare voluisset? Homo ergo pro hominibus factus, mitem se hominibus præbuit. Noluit peccatores ferire, sed colligere. Prius voluit mansuetē corrīgere, ut haberet quos post modū in iudicio saluaret. In colūba ergo apparere super eum debuit spiritus, qui nō venerat per peccata per zelum iam percuteret, sed adhuc per mansuetudinem toleraret. Nō enim propterea tūc spiritus sanctus in eū descendit, ut ipse tunc primo spiritum sanctum acciperet, qui semper ab exordio suæ cōceptionis spiritu sancto plenus permanserat. Sequitur: Et vox de cœlo facta est, tu es filius meus dilectus in te cōplacui mihi. Hāc voem corporaliter sonantem, per angelicā creaturam pater emisit. Tu inquit, es filius meus. Nō autem ipsū filium qui semper nouit omnia, sed Iohannem & ceteros qui aderant hac voce docebat, quis esset quem filiū Ioseph putabant. Vnde Matthæus hac voce patris dicere maluit, hic est filius meus. Quod igitur ait, tale est, Tu es filius meus, ex substantia mea naturaliter æqualis genitus, & ideo cō dilectus, utpote vnigenitus. In te complacui mihi, hoc est, simul de omnibus quæ in te sunt vel quæ egisti placui mihi, quia nihil in te vnquam inueni nisi quod semper placet mihi, & propterea gratum mihi est quia te humanauit. In illis autem mihi quodāmodo displicui, de quibus humano more quondam locus sum, poenitet me fecisse eos. Quod autem de capite diximus, referendū est ad membra vel ad corpus. Nā Iesu baptizato & orante apertū est cælum, quia cum quilibet electorū eius baptizatus est, & nō ocio vacat, sed deuotus præcibus occupatur & iter virtutum arripit, tunc ei porta regni cœlestis panditur. Et descendit spiritus sanctus in ipsum, quia in eū qui baptizatus est & orat, venit almus spiritus, corporali specie, ut designet firmitatem donationis suæ. Sicut columba, ut innocentiam & simplicitatem se talibus afferre demonstrat. Et vox de cœlo facta est, tu es fili⁹ meus: quia tunc primum quisque est filius dei, cum de baptismo ascendit. Et dilectus meus per præuenientē gra-

tiam meā, qui pri⁹ eras odibilis in malitia tua. In te cōplacui mihi, quia nūc mihi totū placet quod in te gessi, cū huc vsq; displicuisset quicquid ipse gesseras. In eo autē quod pater in voce sonat & spiritus sanctus in columba descendit, filiusque baptizatus in homine, trinitas euidenter declaratur, in cui⁹ nomine & fide vnusquisq; nostrū baptizatur. Sequitur: Et ipse Iesus erat incipiēs quasi annorū triginta: ut putabatur fili⁹ Ioseph. Iesus annorū triginta baptizatur, & tūc demū incipit signa facere & euāgeliū p̄dicare, legitimū videlicet & maturū tēpus etatis ostendēs his qui omnē etatē vel ad sacerdotiū vel ad magistratū putat opportunā. Nam & Ioseph in typū hui⁹ nostri saluatoris triginta annorū erat, quādo regni gubernacula suscepit, atq; David tricenari⁹ regnare cœpit, & Iezechiel eiusdē etatis erat quādo vaticiniū inchoauit. Talē igitur etatē exēplo Christi debent habere qui sacerdotes sūt vel doctores, aut alique huiusmodi primatū accipiūt. Potest verō tricenalis etas baptizati saluatoris, etiā nostri baptismatis itimare mysteriū ppter fidē, scilicet sactæ trinitatis & operationē decalogi legis. Tres enī decadē quæ sūt in trinario, fidē & operationē corū qb⁹ p̄dest baptism⁹ insinuat. fidē in ternario, & operationē in denario numero. Has enim tres decadas, habere eos qui baptizantur præcipiebat dominus, cū diceret. Eūtes docete oēs gētes, baptizātes eos in nomine patris & filij & spirit⁹ sancti, docētes eos seruare omnia quæcūq; mādaui vobis. Ut putabatur igitur, fili⁹ Ioseph. Hoc ppter illos dictū est, q cū reuera carnaliter genitū ex carne Ioseph putabāt, & quia p Ioseph qui propinquus erat virginis Marię describere da fuerat genealogia ipsi⁹ Marię quæ de ipsi⁹ sancto Christū cōcepit, quoniā nō est cōsuetudinis scripturarū genealogias texere p fœminas. Ob hoc etiā p Ioseph cōgruē describitur genealogia Christi, quia de ei⁹ cōiuge licet semper virgine, natus est. Cū autē Ioseph nominatus esset: subiunctū est, Qui fuit Heli, qui fuit Matath, qui fuit Leui &c. Matthæus verō descendēs, sic ait. Mathā autē genuit Iacob, Iacob autē genuit Ioseph virū Mariæ.

Quid est, quod duos patres, id est, Heli & Iacob, habuisse videtur Ioseph. Cuius quæstionis difficultas, ita soluitur. Mathā & Mathath, de vna eadēq; vxore est a⁹ nomine, singulos filios procreauerūt, Quia Mathā qui per Salomonē descendit, vxorē eā primus acceperat, & relicto vno filio Iacob nomine, defunct⁹ est. Post cui⁹ obitū Matath qui p Natan genus ducebat, cū esset ex eadē tribu, sed nō ex eodē genere, accepit eā vxorē, genuitque ex ea filiū nomine Heli. Per quod ex diuerso patrū genere efficiūt Iacob & Heli veterini fratres. Quorum alter, id est, Iacob fratris Heli sine liberis defuncti vxorē ex mandato legis accipiens, genuit Ioseph, natura quidē germinis suū filiū, propter quod & scribitur, Iacob autē genuit Ioseph. Secū dū verō legis præceptum Heli efficitur fili⁹, cuius Iacob quia frater erat vxorē ad suscitandum fratri semen acceperat. Et per hoc rata inuenitur atque integra generatio, & ea quā Matthæus referē

qua etatē
assumēdi
doctoris
et sacerdotis
officiū.

Matt. 28. e

Matt. i. b
F

Cur in colūba specie spiritus sanctus super Christū descendit.

Matth. 3. d

Gene. 6. b